

Περί Αγάπης

Τό νόημα της αγάπης

Στή διάρκεια τῆς Ρωσικῆς Ἐπανάστασης μία μητέρα μέ δύο παιδιά κρυβόταν σέ μιὰ μικρὴ πόλη. Ἐνα βράδυ ἦλθε μιὰ γυναίκα, τόσο νέα, σὰ εἴκοσι της χρόνια, καὶ τῆς εἶπε ὅτι ἐπρόκειτο νὰ συλληφθεῖ τῇ νύχτα γιὰ νὰ ἐκτελεστεῖ. Ἡ μητέρα κοίταξε τὰ παιδιά, καὶ ἡ καινούργια της φίλη τῆς εἶπε, « Μὴν ἀνησυχεῖς, πῆγαινε καὶ κρύψου.» Καὶ ἡ μητέρα εἶπε, « Πῶς θὰ μποροῦσα νὰ φύγω μέ αὐτὰ τὰ παιδιά. Θὰ μέ εὔρισκαν σέ δυὸ ὥρες.» «Ὅχι», εἶπε ἡ ἄγνωστη φίλη της, «Θὰ μείνω πίσω, θὰ δώσω τὸ δικό σου ὄνομα καὶ ἴσως νὰ ἐκτελεστῶ, ἀλλὰ ἐσύ θὰ δραπετεύσεις.» Καὶ ἔτσι ἔκανε.

Αὐτὴ ἦταν μιὰ πράξη ἀγάπης, ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ μιὰ τέτοια πληρότητα ζωῆς, ἀπὸ μιὰ τέτοια βεβαιότητα ὅτι ἡ ζωὴ δὲν τελειώνει, καὶ ὅτι μονάχα μέ τὴν ὀλοκλήρωση ποὺ θὰ εὔρισκε στὸ θάνατο της θὰ μποροῦσε νὰ κάνει αὐτὴν τὴν πράξη.

Κανένας δὲν ἔχει μεγαλύτερη ἀγάπη ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ θυσιάζει τὴν ζωὴ του γιὰ τοὺς φίλους του. Αὐτὸς ποὺ τὸ κάνει μόνος του ἐλεύθερα, προσεγγίζει τὴν ἐκπλήρωση τοῦ νοήματος τῆς ζωῆς, ἐπειδὴ ἡ ζωὴ ἀξίζει μόνο γι' αὐτὸ ποὺ κάποιος ζεῖ, καὶ ἡ ζωὴ φτάνει τούτῃ τὴν πληρότητα ὅταν ὅλα τὰ πράγματα ποὺ μποροῦν ἀνθρώπινα νὰ γίνουν, γίνονται πέρα ἀπὸ τὸ φόβο, μέ χαρά, μέ βεβαιότητα.

Αὐτὸ εἶναι γιὰ μένα τὸ νόημα τῆς ἀγάπης. Τέτοια πληρότητα ζωῆς, ποὺ θὰ μοῦ ἐπιτρέψει νὰ δεχτῶ νὰ γίνω ἀπόλυτα εὐάλωτος, ποτὲ νὰ μὴν κάνω πίσω, ποτὲ νὰ μὴν ἀντιστέκομαι, νὰ προσφέρω τὸν ἑαυτό μου μέχρι τὴν τελευταία στιγμή, δίχως διάκριση σὲ κανέναν μέ μιὰ βεβαιότητα ὅτι ἡ ἀγάπη ποτὲ δὲν θὰ νικηθεῖ, ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι πιὸ δυνατὴ ἀπὸ τὸν θάνατο· γιατί ἀγαπᾶμε σημαίνει ὅτι ἔχουμε ἤδη ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό μας καὶ γινόμαστε κοινωνία, αὐτὴ εἶναι ἡ κοινωνία ζωῆς μέ τὸν Θεό, ποὺ εἶναι ὁ ἴδιος ἀγάπη. Ἀμήν.

Anthony Bloom (Metropolitan of Sourozh (1914- 2003))

Πηγή: ΜηνιαίΟ ΠεριΟδικό «Ο ΘΗΡΩΝ» μηνός Ιανουαρίου, έτος:2020